

stk. 1, nr. 1«, og »§ 167, stk. 11« ændres til: »§ 167, stk. 10«.

Til § 203

131) I stk. 3 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at samme lov ligeledes finder anvendelse på beslutninger efter § 7, hvis der inden den 2. juni 1997 er udsendt en orientering efter samme lovs § 9, stk. 1.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 2, 7, 9, 10, 12, 13, 15, 17, 20, 34, 49, 53, 55, 56, 60, 68, 71, 72, 77, 79, 108, 115, 125, 126, 127 og 129

Ad nr. 1, 2, 7, 9 og 10

I lovforslaget er det foreslået, at der kan træffes beslutning om bygningsfornyelse, såfremt beboelsen er væsentligt nedslidt. Samtidig er det alene overladt til kommunalbestyrelsen at skønne over, hvad der skal forstås ved væsentligt nedslidt.

Herved ophæves de gældende bestemmelser om, at en bygning skal være utidssvarende for at kunne omfattes af en byfornyelses- eller boligforbedringsbeslutning.

Lovforslaget åbner således op for, at en lang række almene boligafdelinger kan få offentlig bygningsfornyelsesstøtte på trods af, at boligerne er er indrettet med tidssvarende installationer m.v.

Det har ikke været muligt at formå boligministeren til at oplyse, hvor mange flere boliger der på denne baggrund, herunder på baggrund af den foreslåede aldersgrænse, kunne blive omfattet af loven. Heller ikke hvor mange almene boliger. Ministeren gemmer sig bag sit mantra om lovens decentrale princip. Men det er nu engang ministeren, der foreslår at give kommunen så vide beføjelser, som der her er tale om.

Set i forhold til, at der fortsat er 215.000 boliger opført før 1950, som har installationsmangler, at der stort set ikke er almene boliger med mangler i betydelig grad, at der for almene boliger findes en række ordninger med henblik på at støtte vedligehold og fornyelse, samt at byfornyelsesbehovet for ikke længe siden blev opgjort til ca. 100 mia. kr., er det uforstå-

eligt, at kredsen af ejendomme, som kan få støtte, skal udvides så væsentligt som foreslået.

Det foreslås derfor, at det er en forudsætning for at ombygge beboelse, at denne er utidssvarende. Endvidere foreslås den gældende definition af en utidssvarende bolig opretholdt. Herved målrettes den offentlig støtte til de bygninger/boliger, som har behov for fornyelse og istandsættelse.

Ad nr. 12 og 15

En lang række ombygninger med offentlig støtte efter byfornyelsesloven koster langt mere, end det koster at opføre helt nyt byggeri. Ombygningsudgifter på 12.000 kr., 15.000 kr., 20.000 kr., ja helt op til 35.000 kr. pr. m², er om ikke typiske så dog ikke usædvanlige. Dette skal ses i forhold til, at det koster i størrelsesordenen 10.000-11.000 kr. at opføre nyt almennyttigt byggeri, når det er dyrest.

En alt for stor del af ressourcerne til byfornyelse anvendes således samfundsmæssigt urentabelt, idet der i mange tilfælde betales langt mere for en tidssvarende bolig, end det er nødvendigt.

Det betyder også, at det går unødvendigt langsomt med at forbedre boligstandarden. I perioden 1992-96 er der givet tilsagn på i alt ca. 3,7 mia. kr. til ombygninger, som ligger over 10.000 kr. pr. m². Det svarer til ca. 38 pct. af samtlige tilsagn til ombygningsudgifter efter byfornyelsesloven i perioden. I 1996 alene er de tilsvarende tal 563 mio. kr. svarende til hele 48 pct. af ombygningsudgifterne. En del af disse midler kunne være anvendt langt mere hensigtsmæssigt, således at et større antal boliger kunne være blevet gjort tidssvarende.

I forlængelse af, at der i lovforslaget er indføjet bestemmelser om nybyggeri i byfornyelsen, foreslås der et loft over ombygningsudgifternes størrelse svarende til den udgiftsramme, som foreslås indført for nybyggeriet. Ligger ombygningsudgifterne herover, vil det være mest fornuftigt at bringe de foreslåede bestemmelser vedr. nybyggeri i anvendelse.

Det foreslås endvidere, at loftet ikke skal gælde for fredede og bevaringsværdige bygninger.

Ad nr. 13

I lovforslaget er det foreslået, at alle bygninger, som er opført før 1972, skal kunne ombygges med offentlig byfornyelsesstøtte. Ministe-